

LÓERŐ

A HUNGARORINGEN VEZETTEM EGY BMW I8-AST - INTERJÚ BALCZÓ PÉTERREL

2015. július 5., vasárnap

Falstaff, Szerelmi bájjal, Sárga hercegnő, A kéjenc útja. Gyakorlatilag most ért véget az évadja a Magyar Állami Operaházban.

Június végén lesz két szabadtéri Verdi gála koncertje Bécsben és Graz-ban magyar közreműködőkkel, karmesterrel és kórossal. Ausztriában így még nem énekelt. Ezen kívül nyáron Ausztriába és Olaszországba megy előéneklésre is. Ezek autózásban is szép feladatok lesznek. Ősszel az Operettszínházban ifjabb Johann Strauss operettjében a Denevérben Alfréd szerepében mutatkozik be.

-Mióta van jogosítványod?

- Egy évvel az érettségi előtt már megszereztem. Édesapám géplakatos volt és halomban álltak otthon az autók és az alkatrészek. Reggeltől estig ezzel foglalkozott. Volt Renault 4-es, álló lámpás Merci. Autók, amelyek a különlegességükről és nem mindig a megbízhatóságukról voltak híresek. A nyolc évvel idősebb bátyám is autókkal foglalkozott, ő értékesítő cégnél dolgozott. Tőle kaptam egy kétütemű Trabantot. Akkor, amikor ennek már nem igazán volt ára.

- Sok autód volt még?

- A következőnek egy Honda Jazz jött, aztán egy VW Polo, Peugeot 205, Škoda Felicia, Citroën Xsara, Peugeot 307. Mindig alap autóim voltak, 1.4-es, 1.6-os benzines motorral. 22 évesen nem a BMW-kről álmodoztam. Használati eszközök voltak, hogy eljussak A-ból B-be. Sokat vezettem és megbízható, kényelmes benzines járgányok kellettek. Egy dízeles kivétel volt, egy Renault Clio, amelyet egy hónap múlva elloptak. Kilenc évvel ezelőtt a Škoda Feliciát hajtottam. Akkor még Debrecenben laktam, Grazban tanultam és akkor indult az Adagio együttes is. Azzal egy év alatt 100 000 kilométert vezettem. A közösségi autózás már akkor is ment és a költségek megosztásával több száz emberrel utaztam. Ez a mai napig működik.

- Megismernek?

- Volt, aki tudta ki vagyok, de a hosszú beszélgetésekből általában kiderül, hogy operával foglalkozom.

- Volt már, akinek énekeltél?

- Egyetlen egyszer egy hölgy kérésére.

- Most egy Alfa Romeo 2.5 V6-tal jársz. Miért váltottál erre?

- Egy évvel ezelőtt, harmincegy évesen vágytam egy jobban felszerelt autóra. Megvettem egy külföldre költöző barátom BMW 1-ét. Nagyon stabil volt, nagyon szerettem, de bár nem vagyok nagy darab, mégis kicsinek éreztem és egy hónap után továbbadtam. Csütörtökön délután 6-ra jöttek érte, én pedig kettőkor elindultam, hogy veszek helyette mást. Négy órám volt rá. Az egyik budapesti kereskedésben megláttam ezt, hogy fekete, hogy bőr ülése van, hogy alumínium felnije van és rácsodálkoztam. A kereskedő jó érzéssel észre vette bennem a tanácsstaltant és egyből felajánlotta, hogy menjünk vele egy kört. Azonnal beleszerettem és ez azóta is tart. Nem tudok úgy elmenni mellette, hogy ne nézzek rá vissza, hogy ne örömmel üljek bele és ne élvezzem, ahogy rálépek a gázpedálra. Szeretem a menetteljesítményét, a gyorsulását és a hangját. Sportos, férfias megjelenést ad és persze elegáns. Úgy érzem, jól választottam.

- Ha külföldre utazol, fontos, hogy miből szállsz ki?

- Azt hiszem nem és talán itthon sem. Nekem jó érzés beszállni, kiszállni, figyelni és vigyázni rá. Ezt a korábbi autóimnál nem éreztem. Ha státusz szimbólum kellett volna, akkor jobb lenne BMW vagy Lexus.

- Mennyit fogyaszt?

- Sokat. Tizenhárom körül, esetleg még többet is, de tud kilenc és féllal is menni. Attól függ, hogyan nyomom, de olyan dinamizmusa van, amit nem tudok nem kihasználni.

- Hogyan vezetsz?

- Azt hiszem jól, tudok nagyon taxisan is vezetni. Mivel közel lakom az Operához, a belvárosban nem nagyon használom. Az országúton dinamikusan és biztonságosan megyek vele. Kaptam már sebesség túllépésért csekket, de jó érzés, hogy mernek aludni az utasaim, tehát nem érzik magukat veszélyben.

- Volt baleseted?

- A Trabantot először négyszer vezettem úgy, hogy a bátyám mellettem ült és figyelt. Az ötödik alkalomnál mehettem egyedül. Négyszáz méter után, amikor egy lámpánál nem tudtam elindulni,

hátról belém jött egy Mercedes. Az nagyon összetört, a Trabantnak pedig semmi baja nem lett. Mivel nem én voltam a hibás, az illető még ott helyben megegyezett velem és a pénzből vásároltam egy nadrágot. Egy hónappal ezelőtt vettem az Alfa mellé szaladgálós autónak egy Seat Alhandra-t. Abba többen férünk, ha utazunk és a családom is jobban elfér. Azzal fordult elő, hogy egy idősebb úr nem adta meg az elsőbbséget és elém kanyarodott. Saját hibámból csak olyan volt, hogy figyelmetlenségéből rátolattam egy villanyoszlopra.

- Mi volt a legnagyobb sebesség, amivel mentél?

- Nemrég Németországban az Alfával 220-szal. Addig csak kétszázig mertem elmenni. 260 van beleírva, de azt nem próbálnám ki. Számomra nem a végsebesség érdekes, hanem hogy hogyan jutok el százhuszig. Az az erő, ami belenyom az ülésbe. Szoktam pusztán kikapcsolódásként is autóba ülni.

- Mennyi volt a leghosszabb út, amit levezettél?

- 1600 km. Bologna-Passau-Budapest-Debrecen. Nem volt egészen 24 óra a Renault Clio-val. Gyakran megyek Olaszországba. Szeretek este vezetni, amikor nincs nagy forgalom. Elindulok kora este, aztán amikor elfáradok, egy pihenőben alszom két-három órát és utána folytatom.

- Mi volt a legjobb autó, amiben ültél?

- Az Opera jóvoltából a Hungaroringen jótékonysági napon kocsikáztattunk gyerekeket. Ott egy I8-as BMW-t vezettem. Annak ellenére, hogy elektromos, nagyon jól ment. Valamelyik nap pedig ültem egy idei Ford Focus-ban, amiben ezres motor volt.

Milyen autót vennél, ha sok pénzed lenne?

- Ha nagyon sok, akkor szívesen betennék mindegyik korábbiából egyet a garázsomba. Még a Trabantból is, mert nagyon szerettem. Ha csak egy, akkor az egy Alfa Romeo 166 lenne, egy nagy hajó.